

Lovforslag nr. L 66

Folketinget 2012-13

Fremsat den 14. november 2012 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina

§ 1. Bestemmelserne i aftale af 16. juni 2012 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Folkerepublikken Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter med tilhørende protokol, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. For personer, som den 14. november 2012 var hjemmehørende i Kina og på denne dato modtog pension hidrø-

rende fra Danmark, der er omfattet af 18, stk. 1, i overenskomst af 26. marts 1986 mellem Danmark og Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, kan denne pension kun beskattes i Kina, uanset artikel 18, stk. 3, i den overenskomst, der er nævnt i § 1. 1. pkt. finder alene anvendelse, så længe den pågældende forbliver hjemmehørende i Kina.

**AFTALE
MELLE
REGERINGEN I KONGERIGET DANMARK
OG REGERINGEN I FOLKERE
TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG
FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Folkerepublikken Kina,

der ønsker at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

ARTIKEL 1

PERSONER OMFATTET AF AFTALEN

Denne aftale finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

ARTIKEL 2

SKATTER OMFATTET AF AFTALEN

1. Denne aftale finder anvendelse på indkomstskatter, der pålægges på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller af dens lokale myndigheder, uanset hvordan de opkræves.
2. Som indkomstskatter anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, såvel som skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, på hvilke aftalen skal finde anvendelse, er:
 - a) I Folkerepublikken Kina:
 - (i) den personlige indkomstskat;
 - (ii) indkomstskatten på erhvervsvirksomheder; (herefter omtalt som »kinesisk skat«);
 - b) I Kongeriget Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat; (herefter omtalt som »dansk skat«).
4. Denne aftale finder endvidere anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for undertegnelsen af denne aftale pålægges som tillæg til, eller i stedet for, de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove, inden for rimelig tid efter, at sådanne ændringer er foretaget.

ARTIKEL 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Folkerepublikken Kina eller Kongeriget Danmark, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Kina« betyder Folkerepublikken Kina og betyder, når det anvendes i geografisk sammenhæng, hele Folkerepublikken Kinas område herunder dennes territorialfarvand, inden for hvilket kinesisk skattelovgivning finder anvendelse, samt ethvert område uden for territorialfarvandet inden for hvilket Folkerepublikken Kina udøver suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af forekomster på havbunden og i dennes undergrund og i de overliggende vande i overensstemmelse med international ret;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »statsborgere« betyder alle fysiske personer, som har statsborgerskab i en af de kontraherende stater, og alle juridiske personer, som er oprettet eller organiseret i henhold til denne kontraherende stats lovgivning, samt alle organisationer som, uden at være juridiske personer, i skattemæssig henseende behandles som juridiske personer oprettet eller organiseret i henhold til denne kontraherende stats lovgivning;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) I Kina: Statsadministrationen for Beskatning eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Danmark: Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af aftalen til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

ARTIKEL 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne aftale betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, registrering, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst eller kapitalgevinster fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende stater kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

ARTIKEL 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne aftale betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Udtrykket »fast driftssted« omfatter ligeledes:

- a) en byggeplads, et anlægs-, samle- eller monteringsarbejde eller tilsynsopgaver i forbindelse hermed, men kun hvis sådan byggeplads, arbejde eller opgave varer i mere end 12 måneder;
- b) en installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster, men kun hvis arbejdet varer i mere end 12 måneder, og
- c) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder rådgivningsydelser, ved brug af medarbejdere eller andet personale, som er ansat af foretagendet til sådant formål, men kun hvis opgaver af denne karakter (i forbindelse med samme eller et dermed forbundet projekt) i en kontraherende stat strækker

sig over en eller flere perioder, som tilsammen udgør mere end 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel omfatter udtrykket »fast driftssted« ikke:
- anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
 - opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
 - opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
 - opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
 - opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
 - opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra a)-e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Hvis en person, der ikke er en uafhængig repræsentant omfattet af stykke 6, handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat og har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et foretagende i en kontraherende stat anses ikke for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne kontraherende stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed. Hvis en sådan repræsentants virksomhed udelukkende eller næsten udelukkende er rettet mod dette foretagende, anses han dog ikke for at være en uafhængig repræsentant i dette stykkes forstand, hvis det kan påvises, at dispositionerne mellem repræsentanten og foretagendet ikke er truffet under arms længde vilkår.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden kontraherende stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

ARTIKEL 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste

betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

ARTIKEL 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden kontraherende stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste er det tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem foretagendets forskellige afdelinger, udelukker intet i stykke 2 denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er indeholdt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af stykke 1-5 skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne aftale, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

ARTIKEL 8

SKIBSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved skibs- og luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Ved anvendelsen af denne artikel medregnes følgende til fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik:

- a) fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning (»bareboat«), og
- b) fortjeneste ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer,

når sådan udleje, henholdsvis sådan anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje, har nær tilknytning til drift af skibe og fly i international trafik.

3. Hvis den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde ombord på et skib, anses foretagendet for at have sit sæde i den kontraherende stat, hvor skibet har sit hjemsted, eller, hvis der ikke er et sådant hjemsted, i den kontraherende stat, hvor skibets reder er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

ARTIKEL 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne aftale, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

ARTIKEL 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden kontraherende stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.

5. Hvis et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden kontraherende stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden kontraherende stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, der er beliggende i denne anden kontraherende stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden kontraherende stat.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene med udstedelsen eller overdragelsen af de aktier eller andre rettigheder, der betales udbytte af, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne udstedelse eller overdragelse.

ARTIKEL 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne kontraherende stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålagte skat ikke overstige 10 pct. af renternes bruttobeløb. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til den anden kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, denne anden kontraherende stats centralbank eller enhver offentlig institution i denne stat, eller til enhver anden person, som er hjemmehørende i denne anden kontraherende stat, for så vidt angår denne persons gældsfordringer, som er finansieret, garanteret eller sikret af denne anden kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, denne anden kontraherende

stats centralbank eller enhver offentlig institution i denne stat, fritages for beskatning i den førstnævnte kontraherende stat.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

Ved anvendelsen af denne artikel anses straf tillæg ved for sen betaling ikke for at være renter.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.

6. Renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af denne kontraherende stats regering, en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler dette faste driftssted eller faste sted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

8. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene med etableringen eller overdragelsen af den gældsfordring, for hvilken der betales renter, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne etablering eller overdragelse.

ARTIKEL 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige

- a) for så vidt angår royalties som nævnt i stykke 3, litra a), 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet, og
- b) for så vidt angår royalties som nævnt i stykke 3, litra b), 10 pct. af det justerede royaltybeløb. Ved anvendelsen af dette litra betyder »det justerede beløb« 70 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

De kontraherende stater kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel

- a) betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm eller film eller bånd beregnet på udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger (know-how) vedrørende industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer, og
- b) betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden kontraherende stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.

5. Royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af denne kontraherende stats regering, en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler dette faste driftssted eller faste sted, anses sådanne royalties dog for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

7. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene med etableringen eller overdragelsen af den rettighed, for hvilken der betales royalties, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne etablering eller overdragelse.

ARTIKEL 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som nævnt i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhæn-

delse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der erhverves af et foretagende ved afhændelse af skibe eller fly, som anvendes i international trafik af foretagendet, eller af containere anvendt i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe, fly eller containere, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste, som er person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

5. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier i et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat, hvis modtageren af fortjenesten på noget tidspunkt inden for en 12-månedersperiode forud for afhændelsen direkte eller indirekte har haft en ejerandel på mindst 25 pct. af selskabets kapital.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end dem, der er nævnt i stykke 1-5, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

ARTIKEL 14

FRIT ERHVERV

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, bortset fra et af følgende tilfælde, hvor sådan indkomst også kan beskattes i den anden kontraherende stat:

- a) hvis han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I så fald kan kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i denne anden kontraherende stat,
- b) hvis hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør mindst 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår. I så fald kan kun den del af indkomsten, som erhverves ved virksomhed udøvet i denne anden stat, beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær og kunstnerisk virksomhed samt uddannelses- og undervisningsvirksomhed såvel som selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

ARTIKEL 15

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler af et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i denne anden kontraherende stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik, beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

ARTIKEL 16

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

ARTIKEL 17

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal indkomst, som erhverves af optrædende kunstnere eller sportsfolk, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved virksomhed udført i den anden kontraherende stat under aftale om kulturudveksling indgået mellem de kontraherende staters regeringer, fritages for beskatning i den anden kontraherende stat.

ARTIKEL 18

PENSIONER OG SOCIALE YDELSER

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, som i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold betales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne kontraherende stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan pensioner og andre lignende betalinger, der foretages af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed efter en offentlig velfærdsordning under det sociale sikringssystem, kun beskattes i denne kontraherende stat.

3. Uanset bestemmelserne i denne artikels stykke 1 kan pensioner og andre lignende vederlag, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontrahe-

rende stat, uanset om det sker i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej, beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) bidrag indbetalt af den berettigede til pensionsordningen blev fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat, eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver til pensionsordningen ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

4. Udtrykket »den berettigede« betyder i denne artikel en fysisk person, som er berettiget til at modtage betalinger fra pensionsordningen.

ARTIKEL 19

VEDERLAG OG PENSIONER VEDRØRENDE OFFENTLIGE HVERV

- 1 a) Vederlag, bortset fra pensioner, der udbetales af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv med myndighedsfunktioner for denne stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) Sådant vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne anden kontraherende stat, og den pågældende er hjemmehørende i denne anden kontraherende stat og
 - i) er statsborger i denne anden kontraherende stat, eller
 - ii) ikke blev hjemmehørende i denne anden kontraherende stat alene med det formål at udføre hvervet.
- 2 a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed – eller af midler tilvejebragt af disse – til en fysisk person i forbindelse med udøvelse af hverv for denne kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) Sådanne pensioner kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis den pågældende er hjemmehørende og statsborger i denne anden kontraherende stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 finder anvendelse på vederlag og pensioner for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

ARTIKEL 20

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold eller uddannelse af en studerende, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

ARTIKEL 21

ANDRE INDKOMSTER

1. Indkomster, som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne aftale, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis indkomstens retmæssige ejer, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.
3. Hvis en særlig forbindelse mellem den person, der henvises til i stykke 1, og en anden person eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at den indkomst, der henvises til i det pågældende stykke, overstiger det beløb (hvis noget), som ville være blevet aftalt mellem dem, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.
4. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene for nogen person i forbindelse med etableringen eller overdragelsen af den rettighed, for hvilken indkomsten udbetales, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne etablering eller overdragelse.

ARTIKEL 22

METODER TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Kina skal dobbeltbeskatning i overensstemmelse med bestemmelserne i Kinas lovgivning undgås på følgende måde:
 - a) Når en person, som er hjemmehørende i Kina, erhverver indkomst fra Danmark, kan den indkomstskat, der i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale betales i Danmark, modregnes i den kinesiske skat, der pålægges denne person. Det beløb, der modregnes, kan dog ikke overstige den kinesiske skat på denne indkomst beregnet i overensstemmelse med Kinas lovgivning og forskrifter på skatteområdet.
 - b) Hvis den indkomst, der hidrører fra Danmark, er udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, til et selskab, som er hjemmehørende i Kina, og som ejer mindst 20 pct. af aktierne i det selskab, der udbetaler udbyttet, skal der ved modregningen tages hensyn til den indkomstskat, der er betalt til Danmark af det selskab, der udbetaler udbyttet.
2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:
 - a) Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale kan beskattes i Kina, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Kina.
 - b) Sådant fradrag skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Kina.
 - c) Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale kun kan beskattes i Kina, kan Danmark medregne denne indkomst i

beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten indrømme fradrag for den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Kina.

ARTIKEL 23

FORSKELLIGT

Intet i denne aftale berører hver af de kontraherende stater ret til at anvende sin interne lovgivning og forholdsregler vedrørende forhindring af skatteunddragelse og skatteundgåelse, uanset om det betegnes som sådant eller ej, så længe dette ikke giver anledning til beskatning, som strider mod denne aftale.

ARTIKEL 24

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundet krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden kontraherende stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden kontraherende stat end beskatningen af foretagender i denne anden kontraherende stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7 eller 8, artikel 12, stykke 6 eller 7, eller artikel 21, stykke 3 eller 4, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundet krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte kontraherende stat er eller måtte blive undergivet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse på skatter af enhver art.

ARTIKEL 25

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende stater interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemme-

hørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen. De kan også rådføre sig med hinanden om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i aftalen.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på at nå en aftale som anført i stykke 2 og 3. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan mødes til en mundtlig udveksling af synspunkter, når noget sådant er tilrådeligt med henblik på at nå en aftale.

ARTIKEL 26

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, særligt med henblik på at forhindre svig og lette administrationen af lovbestemmelser mod omgåelse, i det omfang denne beskatning ikke strider mod aftalen. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn.

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om den anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i denne artikels stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

ARTIKEL 27

PERSONER ANSAT VED DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE REPRÆSENTATIONER

Intet i denne aftale berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske og konsulære repræsentationer nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

ARTIKEL 28

IKRAFTTRÆDEN

1. Regeringerne i de kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give hinanden underretning om, at deres interne betingelser for denne aftales ikrafttræden er opfyldt.

2. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter modtagelsen af den sidste af de underretninger, der er nævnt i stykke 1, og dens bestemmelser har virkning i begge kontraherende stater:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft,
- b) med hensyn til andre indkomstskatter, for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det, hvor aftalen træder i kraft.

3. Aftalen mellem Regeringen i Folkerepublikken Kina og Regeringen i Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter undertegnet i Beijing den 26. marts 1986, ophører med at have virkning, for så vidt angår enhver skat, som omfattes af denne aftale i overensstemmelse med denne artikels stykke 2.

ARTIKEL 29

OPSIGELSE

Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges aftalen på ethvert tidspunkt efter fem år fra datoen for aftalens ikrafttræden ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen med et varsel på mindst 6 måneder.

I så fald ophører aftalen med at have virkning:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves den førstkommande 1. januar eller senere efter tidspunktet for opsigelse som angivet i meddelelsen herom,

- b) med hensyn til andre skatter for ethvert skatteår, der begynder den førstkommende 1. januar eller senere efter tidspunktet for opsigelse som angivet i meddelelsen herom.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 16. juni 2012, på dansk, kinesisk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed bortset fra tvivlstilfælde, hvor den engelske tekst er afgørende.

For regeringen i Kongeriget Danmark:

For regeringen i Folkerepublikken Kina:

Thor Möger Pedersen

Li Ruiyu

PROTOKOL

På tidspunktet for undertegnelsen af Aftale mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Folkerepublikken Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af aftalen.

1. Ved anvendelsen af aftalen for så vidt angår luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), finder bestemmelserne i artikel 8, stykke 1, og artikel 13, stykke 3, kun anvendelse på den del af fortjeningen eller kapitalgevinsten, som svarer til den del, som ejes af den danske deltager i Scandinavian Airlines System (SAS).

2. For så vidt angår artikel 11 henviser udtrykket »centralbank« til Kinas Folkebank (the People's Bank of China) og til Danmarks Nationalbank, og udtrykket »offentlig institution« henviser til:

a) i Kina:

- (i) Kinas Udviklingsbank (the China Development Bank)
- (ii) Kinas Udviklingsbank for Landbrug (the Agricultural Development Bank of China)
- (iii) Kinas Eksport-Importbank (the Export-Import Bank of China)
- (iv) Nationalrådet for den Sociale Sikringsfond (the National Council for Social Security Fund)
- (v) Kinas Eksport & Kreditforsikringselskab (the China Export & Credit Insurance Corporation)
- (vi) Kinas Investeringselskab (China Investment Corporation), og
- (vii) enhver institution fuldt ud ejet af Kinas regering, således som der fra tid til anden måtte blive opnået enighed mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder om,

b) i Danmark:

- (i) Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU)
- (ii) Eksportkreditfonden
- (iii) Vækstfonden
- (iv) enhver institution fuldt ud ejet af Danmarks regering, således som der fra tid til anden måtte blive opnået enighed mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder om.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 16. juni 2012, på dansk, kinesisk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed bortset fra tvivlstilfælde, hvor den engelske tekst er afgørende.

For regeringen i Kongeriget Danmark:

Thor Möger Pedersen

For regeringen i Folkerepublikken Kina:

Li Ruiyu

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre den nye dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale, når aftalens betingelser herfor er opfyldt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at begge lande har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt. Samtidig ophører den hidtidige dobbeltbeskatningsaftale fra 1986 med at have virkning.

En dobbeltbeskatningsaftale mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Aftalen medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene.

En dobbeltbeskatningsaftale giver selskaber og personer fra det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land – både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Danmark og Kina har i dag en dobbeltbeskatningsaftale fra 1986. Når den nye aftale træder i kraft, ophæves den hidtil gældende aftale.

Den nye aftale er indgået, fordi den gældende aftale må anses som utidssvarende. Da den gældende aftale blev indgået i 1986, var de erhvervsmæssige forhold mellem Danmark og Kina helt anderledes end i dag.

De vigtigste ændringer ved den nye aftale vedrører beskattningen af udbytter i moder/datterselskabsforhold, definitionen af fast driftssted samt den danske metode til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget i medfør af Grundlovens § 19 samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder dobbeltbeskatningsaftalen.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsaftalen og dens indhold

En dobbeltbeskatningsaftale mellem to stater har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skatte-

pligt, men modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre stater, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Kina har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i denne stat, og om begrænset skattepligt af personer og selskaber i andre stater, som modtager indkomst fra kilder i denne stat.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Kina, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, såfremt de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Kina i overensstemmelse med de kinesiske skatte-regler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke var nogen dobbeltbeskatningsaftale mellem de to stater, ville begge stater beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kunne dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Tilsvarende gælder for indkomst fra Kina, som modtages i Danmark.

Dobbeltbeskatningsaftalen mellem Danmark og Kina skal hindre denne dobbeltbeskatning, og det formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning, som skulle ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke var en aftale.

Aftalen har derfor en række regler (artiklerne 6-21) vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Kina kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestatens).

For kildestatens er der tale om, at denne stat nedsætter eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som oppebæres af en modtager i den anden stat. Den dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale medfører således f.eks., at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i Kina modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med aftalen. Tilsvarende gælder for kinesisk beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Kina.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som aftalen foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsaftalen ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Dobbeltbeskatningsaftalen kan medføre, at Danmark kan beskatte en indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Kina, skal der være hjemmel til dette såvel

i aftalen som i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter aftalen har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der kun dansk beskatning af den pågældende indkomst, i det omfang der er hjemmel i de danske skatte-regler til at beskatte indkomsten.

Udover bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har aftalen en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 22). Den såkaldte *metodebestemmelse* angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstat), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i aftalen. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi aftalen ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden for Danmarks vedkommende er som hovedregel *credit-metoden*. For en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark med indkomst fra Kina medfører denne metode, at hvis Kina efter aftalen kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte kinesiske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Aftalen har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 25). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med aftalen. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af aftalen. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Endvidere har aftalen en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 26). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de kinesiske skattemyndigheder til brug ved kinesisk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Kina sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at kinesiske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt.

Endelig indeholder aftalen bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 24), bestemmelser om diplomater (artikel 27) og bestemmelser om ikrafttræden og om opsigelse af aftalen (artikel 28 og 29).

Den dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale er i vidt omfang formuleret på grundlag af 2008-udgaven af den såkaldte OECD-model. OECD-modellen ligger også til grund for det danske forhandlingsoplæg.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsaftale. Modellen har bemærkninger, som angiver fortolkningen af aftalens artikler. Modellen er som nævnt kun en anbefaling og derfor ikke bindende for staterne. OECD's medlemsstater kan ind sætte forbehold om, at de ikke er enige i en artikel i modellen, og observationer om, at de ikke er enige i fortolkningerne i bemærkningerne til en artikel eller har særlige synspunkter. I praksis ses mange afvigelser fra modellen i de aftaler, som de forskellige stater har indgået.

Som følge af, at den nye aftale er formuleret på grundlag af OECD-modellen, skal den også fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikler. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor aftalens bestemmelser er formuleret anderledes end OECD-modellen.

3. Dobbeltbeskatningsaftalens betydning i forhold til intern dansk skatteret

Dobbeltbeskatningsaftalen indskrænker som ovenfor nævnt Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsaftale med Kina. Disse skatteregler omtales herefter som intern dansk skatteret.

Dobbeltbeskatningsaftalen lemper altså beskatningen i forhold til den beskatning, som skulle ske efter intern dansk skatteret.

Aftalens betydning i forhold til intern dansk skatteret er omtalt nedenfor. Der redegøres først for dansk begrænset skattepligt af indkomst, som hidrører fra Danmark og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Kina efter aftalens artikel 4 (3.1), derefter for dansk fuld skattepligt af indkomst, som hidrører fra Kina og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark efter artikel 4 (3.2), og derefter for det tilfælde, at en person eller et selskab har »dobbelt domicil«, fordi pågældende er omfattet af fuld skattepligt i begge stater, men hjemmehørende i Kina efter artikel 4 (3.3). Til sidst omtales særlige artikler (3.4).

I redegørelsen er en kort omtale af aftalens enkelte artikler. Artiklerne er også omtalt under de særlige bemærkninger til § 1.

3. 1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artiklerne 5 - 21 vedrører Danmarks mulighed for at gennemføre de gældende regler i intern dansk skatteret om begrænset skattepligt af personer og selskaber i Kina, som modtager indkomst fra kilder her i landet. Efter kildeskattelovens § 2, selskabsskattelovens § 2 og kulbrinteskattelovens § 1 er personer og selskaber i Kina begrænset skattepligtige af de indkomststyper, der er opregnet i disse bestemmelser.

I det følgende bruges udtrykket »personer og selskaber i Kina« om personer og selskaber hjemmehørende i denne stat, som er begrænset skattepligtige til Danmark. Tilsvaren-

de gælder for »en person i Kina« og »et selskab i Kina«. Udtrykket »et kinesisk foretagende« benyttes om et foretagende, der drives af personer eller selskaber i Kina.

Ved omtalen af intern dansk skatteret omfatter udtrykket fast driftssted også fast sted. I dobbeltbeskatningsaftalen bliver udtrykket fast driftssted anvendt i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, som udøves i den ene stat af en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, mens udtrykket fast sted anvendes i forbindelse med frit erhverv, som udøves i den ene stat af en person, der er hjemmehørende i den anden stat. I de danske regler om begrænset skattepligt anvendes udtrykket fast driftssted både i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed og frit erhverv.

Artikel 5 og artikel 7 angår beskatning af fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et kinesisk foretagendes fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed kun beskattes i Kina. Hvis et kinesisk foretagende udøver erhvervsaktivitet gennem et såkaldt fast driftssted her i landet, kan Danmark dog beskatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, et værksted, en fabrik og en olie- eller gaskilde eller andet sted for indvinding af naturforekomster. Fast driftssted begrebet omfatter desuden en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end 12 måneder, en borerig eller anden installation til efterforskning af naturforekomster, hvis virksomheden varer i mere end 12 måneder, samt et foretagendes levering af tjenesteydelser.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i Kina er begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet.

Fast driftssted ved anvendelsen af intern dansk ret defineres som hovedregel efter definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør dog et fast driftssted fra 1. dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 10 pkt., og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 6. pkt.

Endvidere er personer og selskaber i Kina begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport og rørledningstransport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

12-måneders-begrænsningen i dobbeltbeskatningsaftalens artikel 5 medfører, at Danmark ikke kan beskatte et kinesisk foretagende af fortjeneste ved bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed på op til 12 måneder. Tilsvarende gælder for fortjeneste ved arbejde her i landet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat,

hvor den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også indkomst ved udleje af fast ejendom.

Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i Kina er begrænset skattepligtige af indkomst fra fast ejendom her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor det pågældende foretagende har sin virkelige ledelse. Under visse betingelser gælder det samme for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte et kinesisk skibs- eller luftfartsforetagende, som har indkomst ved international trafik til og fra Danmark, selv om det pågældende foretagende har fast driftssted her i landet.

Artikel 9 medfører, at transaktioner mellem forbundne foretagender fra de to stater skal foregå på markedsvilkår, dvs. som om handlen eller transaktionen var sket mellem uafhængige parter (det såkaldte arms-længde-princip). Efter artikel 9, stk. 1, kan en stat forhøje fortjenesten, som et foretagende i denne stat oplyser, at det havde ved interne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden stat, så fortjenesten kommer til at svare til, hvad der ville blive aftalt mellem uafhængige parter. Artikel 9, stk. 2, medfører, at i så fald skal den anden stat foretage en passende regulering af fortjenesten for det koncernforbundne foretagende i den anden stat, hvis den er enig i den førstnævnte stats regulering.

Artikel 9 svarer til ligningslovens § 2, som medfører, at når koncernforbundne parter har handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med hinanden, skal priser og vilkår for disse kontrollerede transaktioner fastsættes i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var aftalt mellem uafhængige parter.

Artikel 10 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer og selskaber i Kina. Den danske skat af udbyttet må som hovedregel højst være på 10 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten må dog højst være på 5 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab i Kina, som ejer mindst 25 pct. af det danske selskab, jf. artikel 10, stk. 2. Artiklen begrænser dog ikke Danmarks ret til at beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted eller fast sted her i landet, og udbyttet er knyttet hertil, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted og fast sted er omhandlet i artikel 5 henholdsvis artikel 14.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i Kina begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Der er også begrænset skattepligt af afståelsessummer i tilfælde, hvor aktier afstås til det selskab, som har udstedt dem, og hvor afståelsen er omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det bemærkes, at Danmark har taget forbehold til OECD-modellens artikel 10 om, at Danmark i visse tilfælde

anser afståelsessummen ved afståelse af aktier som udbytte omfattet af artikel 10.

Skatten er som udgangspunkt på 27 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis den retmæssige ejer af udbyttet ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det danske selskab, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 2. Der er dog ikke begrænset skattepligt af udbytte, når den retmæssige ejer er et udenlandsk moderselskab, der ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, hvis udbyttet er omfattet af en dobbeltbeskatningsaftale, som medfører, at den danske skat skal nedsættes, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.

Hvis en person eller et selskab i Kina har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. I den skattepligtige indkomst indgår eventuelt udbytte af aktier i danske selskaber, hvis aktierne er knyttet til det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Den vigtigste virkning af aftalen er altså, at hvis en fysisk person i Kina ejer 10 pct. eller mere af et dansk selskab, skal den danske skat af udbytter af aktierne, som ellers ville være på 27 pct., nedsættes til 10 pct.

Artikel 11 medfører, at Danmark kan beskatte rentebetalinger fra kilder her i landet til en modtager, der er hjemmehørende i Kina, men hvis modtageren er retmæssig ejer af renterne, skal den danske skat nedsættes til højst 10 pct. af renternes bruttobeløb.

Dog medfører aftalen ikke begrænsning af størrelsen af dansk beskatning af renter, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted eller fast sted her i landet, og renterne er knyttet hertil, jf. artikel 11, stk. 5.

Danmark kan dog slet ikke beskatte renter, som betales her fra landet til den kinesiske stat eller dens underafdelinger eller lokale myndigheder, jf. artikel 11, stk. 3. Det samme gælder for rentebetalinger her fra landet til en person i Kina, hvis renterne vedrører et lån, der er finansieret, garanteret eller sikret af den kinesiske stat m.v. I en protokol er nævnt en række institutioner, der er omfattet af artikel 11, stk. 3.

Efter kildeskatteloven er der ikke hjemmel til begrænset skattepligt af fysiske personer i Kina, som modtager renter fra kilder her i landet.

Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i Kina under visse betingelser er begrænset skattepligtigt af renter fra et koncernforbundet dansk selskab. Skatten er på 25 pct. af renternes bruttobeløb. Den begrænsede skattepligt bortfalder dog under visse betingelser, bl.a. hvis det kinesiske selskab er omfattet af kinesisk selskabsbeskatning, der udgør mindst 75 pct. af dansk selskabsskat. Den kinesiske selskabsskat er for tiden på 25 pct. og dermed højere end 75 pct. af den danske selskabsskat på 25 pct.

Hvis Kina nedsætter sin selskabsskat til f.eks. 15 pct., og et kinesisk selskab derved bliver omfattet af begrænset skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, vil afta-

lens artikel 11 medføre, at Danmark skal nedsætte skatten fra 25 pct. til 10 pct. af renternes bruttobeløb.

Hvis en person eller et selskab i Kina, som er retmæssig ejer af renterne, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelle renter fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5.

Artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte royaltybetalinger fra kilder her i landet til en modtager, der er hjemmehørende i Kina, men hvis modtageren er retmæssig ejer af royalty-beløbet, skal den danske skat nedsættes til højst 10 pct., dog højst 7 pct. af vederlag for leje af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. Danmark kan dog beskatte royalty, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted eller fast sted her i landet, og royalty-beløbet er knyttet hertil, jf. artikel 12, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i Kina begrænset skattepligtige af royalty fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royaltydefinitionen i intern dansk skatteret er snævrere end definitionen af royalty i aftalens artikel 12, stk. 3, idet den bl.a. ikke omfatter vederlag for leje af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. Skatten udgør 25 pct. af royalty-beløbs bruttobeløb.

Aftalens artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte royaltybetalinger her fra landet, men skatten skal nedsættes fra 25 pct. til 10 pct., når den retmæssige ejer er hjemmehørende i Kina.

Hvis en person eller et selskab i Kina, som er retmæssig ejer af royalty-betalingen, har et fast driftssted eller fast sted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. I den skattepligtige indkomst indgår eventuelle royalties fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i Kina af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted eller fast sted, der er beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i driftsstedet eller det faste sted).

Danmark kan desuden beskatte personer og selskaber i Kina af gevinst ved afhændelse af aktier eller tilsvarende rettigheder, hvis mere end 50 pct. af aktiernes værdi hidrører fra fast ejendom beliggende her i landet. Danmark kan desuden beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Kina, af gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, hvis den pågældende på noget tidspunkt inden for 12 måneder før afhændelsen direkte eller indirekte ejede mindst 25 pct. af det danske selskab.

Danmark kan derimod ikke beskatte en person og et selskab i Kina af gevinst ved afhændelse af andre aktiver under forudsætning af, at aktiverne ikke indgik i et fast driftssted eller fast sted, som de pågældende har her i landet. Det gælder bl.a. for gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab i tilfælde, hvor mere end 50 pct. af aktiernes værdi ikke hidrører fra fast ejendom her i landet, eller hvor afhænderen ikke har ejet mindst 25 pct. af det danske selskab inden for 12 måneder før afhændelsen.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskatte- lovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i Kina be- grænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejen- dom her i landet, samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet. Denne beskatning er i overensstem- melse med aftalens artikel 13, stk. 1 og 2.

Efter selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i Kina begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, såfremt betingelserne for begrænset skattepligt af renterne er opfyldt, dvs. især at den danske skyldner og den udenland- ske fordringshaver er koncernforbundet.

Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af ge- vinst, som en person eller et selskab i Kina opnår ved afstå- else af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet.

Dobbeltbeskatningsaftalens artikel 13, stk. 6, medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehø- rende i Kina, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted eller faste sted her i landet.

Artikel 14 omfatter indkomst ved frit erhverv eller andet arbejde af selvstændig karakter, dvs. typisk selvstændig virksomhed som advokat, ingeniør, arkitekt, revisor, læge, tandlæge samt uddannelses- eller undervisningsvirksomhed eller andet selvstændig, litterær eller kunstnerisk virksom- hed.

Artikel 14 medfører som udgangspunkt, at en persons ind- komst ved denne virksomhed kun kan beskattes i den stat, hvor den pågældende er hjemmehørende. Men hvis den på- gældende har et fast sted i den anden stat, som til stadighed står til rådighed for udøvelsen af denne virksomhed, kan den anden stat beskatte indkomst, der kan henføres til det faste sted. Hvis den pågældende opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder på tilsammen mindst 183 dage inden for en 12-måneders-periode, kan den anden stat også beskatte indkomsten ved frit erhverv udøvet i denne stat.

Kildeskatteloven har ikke regler om dansk beskatning af indkomst, som personer hjemmehørende i Kina erhverver ved frit erhverv mv., udøvet her i landet, medmindre de på- gældende har et fast driftssted her i landet, hvorfra det fri er- hverv udøves. I så fald beskatter Danmark indkomsten ved virksomhed udøvet gennem det faste driftssted, jf. kildeskate- lovens § 2, stk. 1, nr. 4. Denne beskatning er i overens- stemmelse med artikel 14.

Artikel 15 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Kina, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i

en eller flere perioder på tilsammen mere end 183 dage i en 12-måneders-periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. påhviler et fast driftssted eller fast sted, som ar- bejdsgiveren har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er en person hjemmehørende i Kina begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis arbejdet udføres under ophold her i landet i mindst 183 dage inden for en 12-måne- ders-periode, eller hvis arbejdet udføres for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtigt, eller for et fast drifts- sted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Kina, af bestyrelshonorar fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra Kina begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lign. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 17 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Kina, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virk- somhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkom- sten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab. Danmark kan dog ikke beskatte indkomsten, hvis virksom- heden som kunstner eller sportsudøver her i landet sker som led i et program om kulturudveksling mellem de to lande.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter aftalen til at beskatte en person fra Kina af ind- komst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i lan- det, medmindre den pågældende er ansat af en dansk ar- bejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansæt- telsesforhold.

Artikel 18 angår beskatningen af pensioner og sociale ydelser. Artiklens hovedregel er, at pension og lignende ve- derlag i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold, kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren af denne indkomst er hjemmehørende.

Artiklen medfører derefter, at Danmark kan beskatte per- soner, der er hjemmehørende i Kina, af sociale pensioner og ydelser samt af udbetalinger fra andre ordninger, som er fi- nansieret af midler fra den danske stat.

Artiklen medfører dernæst, at Danmark kan beskatte per- soner hjemmehørende i Kina, af udbetalinger fra pensions- ordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk be- skatning for indbetalingerne til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skatteplig- tige i Danmark for arbejdstageren. Det gælder, uanset om der er tale om pension i forbindelse med tidligere ansættel- sesforhold eller ej.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer hjemmehørende i Kina begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra pri-

vate pensionsordninger, som er skattebegünstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i Kina begrænset skattepligtige af sociale pensioner, sygedagpenge, andre sociale ydelser, arbejdsløshedsdagpenge samt stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 19 medfører, at når en person i Kina modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv med myndighedsudøvelse for den danske stat (eller lokale myndigheder), kan Danmark beskatte lønnen m.v. Det er dog kun Kina, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i Kina, og den pågældende enten er kinesisk statsborger eller blev hjemmehørende i Kina med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 19 gælder dog ikke, hvis en stat (eller myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også danske statsborgere, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for riget, og disse personers samlevende ægtefæller og hjemmeværende børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 21 medfører, at når en person eller et selskab i Kina modtager såkaldt »anden indkomst« - det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af aftalens andre artikler - kan denne indkomst kun beskattes i Kina. Hvis en person eller et selskab i Kina har et fast driftssted eller fast sted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte »anden indkomst«, som er knyttet til driftsstedet eller det faste sted.

Bestemmelsen omfatter ikke alene indkomst fra Danmark og Kina, men også indkomst fra 3. lande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i Kina af indkomsttyper, som ikke er omfattet af aftalens andre artikler, medmindre disse indkomsttyper er knyttet til et fast driftssted eller fast sted, som pågældende har her i landet.

Der er i dag f.eks. ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en person her i landet betaler til en tidligere ægtefælle eller børn i Kina. Aftalens artikel 21 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, ville beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i Kina.

3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Kina

Dobbeltbeskatningsaftalens artikler 18, 19, 20, 22 og 27 indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt, for så vidt angår personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i Kina.

Artikel 18, stk. 2, medfører, at hvis en person, der er hjemmehørende her i landet, modtager pension eller andre udbetalinger fra den kinesiske stat (eller underafdeling eller lokale myndighed) som led i en kinesisk offentlig velfærdssystem under det sociale sikringsystem, er det kun Kina, der kan beskatte pensionen eller udbetalingen. Det medfører i

sammenhæng med artikel 22, stk. 2, litra c, at den pågældende ikke skal betale dansk skat af pensionen eller udbetalingen, men pensionen eller udbetalingen får alligevel betydning for dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster.

Artikel 19 medfører, at når en stat (eller dens underafdelinger eller lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende vederlag, herunder pension, til en person for varetagelse af hverv med myndighedsudøvelse for denne stat m.v., er det kun denne stat, der kan beskatte lønnen m.v. Hvis arbejdet er udført i den anden stat, og den pågældende enten er statsborger i den anden stat eller blev hjemmehørende i den anden stat med andre formål end udførelsen af hvervet, er det dog kun den anden stat, der kan beskatte lønnen m.v. Bestemmelserne i artikel 19 gælder dog ikke, i det omfang en stat (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Artikel 19 hænger sammen med *artikel 27* om diplomater og konsulere. Artikel 27 medfører, at aftalen ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Intern dansk skatteret er i overensstemmelse med artikel 19 og artikel 27. Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl., i det omfang det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

Diplomater m.fl., som er udsendt af den kinesiske stat til tjeneste ved Kinas ambassade her i landet, er fritaget for dansk beskatning, i det omfang det følger af Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer.

Skattefritagelsen efter kildeskattelovens § 3 og aftalen gælder derimod ikke for lokalt ansatte medarbejdere ved den kinesiske ambassade.

Artikel 20 medfører, at når studerende eller lærlinge m.fl., som er eller var hjemmehørende i Kina, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte kinesiske studenter eller praktikanter m.fl., der opholder sig her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra udlandet med henblik på underhold, studie eller uddannelse. Det gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet eller opholder sig her i landet i mindst 6 måneder. Beløbet indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst. Artikel 20 er formuleret efter OECD-modellens artikel 20, og i OECD's bemærkninger til denne artikel er det nævnt, at det beløb, som er fritaget for beskatning, ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til udgifterne til underhold, studie eller uddannelse.

Artikel 22, stk. 2, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende her i landet, modtager kinesisk indkomst, og Kina efter aftalens andre artikler har ret til at beskatte indkomsten.

Efter statsskattelovens § 4 skal vedkommende medregne indkomsten ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Artikel 22, stk. 2, litra a og b, medfører, at i så fald skal Danmark nedsætte vedkommendes indkomstskat med et beløb svarende til den betalte kinesiske skat af den pågældende indkomst fra Kina. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33.

Artikel 22, stk. 2, litra c, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer, som er hjemmehørende her i landet, modtager kinesisk indkomst, som efter aftalens andre artikler kun kan beskattes i Kina. Efter bestemmelsen kan Danmark medregne den kinesiske indkomst ved opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst, og efter statsskattelovens § 4 skal indkomsten medregnes ved opgørelsen af dansk skattepligtig indkomst. Bestemmelsen i litra c medfører, at den beregnede danske skat af den skattepligtige indkomst skal nedsættes med den forholdsmæssige del, der falder på den nævnte kinesiske del af den skattepligtige indkomst. Dobbeltbeskatningsnedsættelsen af dansk skat er altså ikke begrænset til det beløb, som er betalt i kinesisk skat af indkomsten.

Bestemmelsen vil især omfatte personer her i landet, som modtager kinesisk pension m.v. fra offentlig velfærdsordning under det sociale sikringssystem. Denne pension kan kun beskattes i Kina, jf. artikel 18, stk. 2. Artikel 22, stk. 2, litra c, medfører, at Danmark ikke opkræver skat af pensionen, men pensionen får betydning for størrelsen af dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskatte.

3.3. *Fuld skattepligt for personer og selskaber med »dobbelt domicil« og hjemsted i Kina efter aftalen*

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsaftalens forstand. Det er nødvendigt, idet aftalen fordeler retten til at beskatte en indkomst mellem den stat, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten), og den stat, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælsstaten).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i den stat, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter statens interne skatteregler. Men en person eller et selskab kan være fuldt skattepligtig i to stater efter deres interne skatteret, f.eks. i tilfælde hvor en person har bolig i begge stater. I så fald afgøres det efter artikel 4, til hvilken stat den pågældende har den stærkeste tilknytning, det vil sige, hvor den pågældende er hjemmehørende i aftalens forstand.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i Kina i aftalens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige

indkomster som nævnt i statsskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt, i det omfang Danmark kan beskatte indkomsten efter artiklerne 6-21, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra Kina eller fra andre lande. Danmark kan dog altid beskatte indkomst fra Kina eller fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted eller fast sted, som den pågældende har her i landet, jf. artikel 7 henholdsvis artikel 14 samt artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 5, artikel 12, stk. 4, artikel 13, stk. 2, og artikel 21, stk. 2.

Danmark kan som nævnt alene beskatte indkomst, hvor Danmark er kildestat for indkomsten og har ret til at beskatte indkomsten efter artikel 6-21. Som følge af, at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomsttyper, der er omfattet af dansk begrænset skattepligt, på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i Kina i aftalens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Det medfører, at Danmark kan beskatte en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter aftalen er hjemmehørende i Kina, af f.eks. gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, hvis mindst 50 pct. af selskabets formue består af fast ejendom her i landet, jf. artikel 13, stk. 4. Det gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, når afhænderen er en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Kina og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

3.4. *Særlige artikler*

Artikel 24 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må altså ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer kinesiske statsborgere i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Danmark må ikke beskatte et fast driftssted her i landet af et kinesisk foretagende mere byrdefuldt i forhold til dansk beskatning af et dansk foretagende. Betalinger her fra landet til personer og selskaber i Kina skal kunne fratrækkes ved dansk beskatning under samme betingelser, som hvis beløbet var betalt til personer og selskaber her i landet. Endelig må Danmark ikke have en mere byrdefuld beskatning eller dermed forbundne krav af et dansk selskab, der er ejet af personer og selskaber i Kina, i forhold til andre danske selskaber.

Artikel 24 i den dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale er formuleret over den tilsvarende bestemmelse i artikel 24 i OECD's model til sådanne aftaler. Artikel 24 skal derfor fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikel 24, som angiver nærmere om, hvad der skal forstås ved diskriminering.

Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod aftalens artikel 24.

Artikel 25 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager.

For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med aftalen. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af aftalen. I så fald skal de to landes skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås. Bestemmelsen pålægger ikke de to lande en pligt til at opnå en løsning.

For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Artikel 25 giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtryk, der afviger fra forståelsen af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 26 medfører, at de to landes kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis kinesiske skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videresendelse til de kinesiske myndigheder til brug ved kinesisk beskatning.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i en anden stat til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsaftale eller anden international aftale.

4. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina

Den vigtigste ændring vedrører artikel 5 om definitionen af fast driftssted, artikel 10 om beskatning af udbytter i moder/datterselskabsforhold og artikel 22 om den danske metode til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Herudover medfører den nye aftale en række ændringer i forhold til den gamle aftale som følge af, at den gamle aftale var formuleret på grundlag af OECD-modellen til sådanne aftaler fra 1977. hvorimod den nye aftale er formuleret på grundlag af OECD-modellen fra 2008.

Artikel 5 med definitionen af fast driftssted er ændret. Efter den gældende aftale kan en stat alene beskatte et foretagende fra den anden stat af fortjeneste, som det opnår ved bygge-/anlægsvirksomhed – samt tilsynsførende virksomhed i forbindelse hermed – i den førstnævnte stat, hvis virksomheden varer i mere end seks måneder. I den nye dobbeltbeskatningsaftale er perioden for denne virksomhed fastsat til 12 måneder, hvilket svarer til OECD-modellen til dobbeltbeskatningsaftaler og til de fleste andre danske aftaler.

Efter den gældende aftale kan en stat alene beskatte et foretagende fra den anden stat af fortjeneste ved virksomhed

med borerig, skib eller anden installation til efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster i den førstnævnte stat, hvis denne virksomhed varer i mere end tre måneder. I den nye dobbeltbeskatningsaftale er perioden for denne virksomhed fastsat til 12 måneder, hvilket svarer til perioden for bygge/anlæg.

Artikel 6 om fast ejendom er stort set uændret i forhold til den gældende aftale.

Artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed er stort set uændret i forhold til den gældende aftale. Dog er stk. 3 i den hidtil gældende artikel 7 ændret, så den er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i OECD-modellen fra 2008.

Artikel 7 angår opgørelsen af fortjeneste i et fast driftssted, som et foretagende fra den ene stat har i den anden stat. Artiklen er affattet efter artikel 7 i OECD-modellen fra 2008. Det medfører, at fortjeneste i et fast driftssted skal opgøres i overensstemmelse med OECD's rapport fra 2008 om henføring af fortjeneste til et fast driftssted.

Artikel 8 om international transport er ændret i forhold til artikel 8 i den gældende aftale.

Ændringen medfører, at fortjeneste ved international skibs- og luftfart også omfatter fortjeneste ved udleje af skibe og fly uden besætning samt fortjeneste ved containerdrift. Tilsvarende resultat fremgår af OECD-modellens bemærkninger til artiklen om international skibs- og luftfart. På dette punkt er der altså hovedsagelig tale om en præcisering.

Den nye aftale medfører ændring af *artikel 10* om en stats ret til at beskatte udbytte, som et selskab i denne stat udlodder til personer og selskaber i den anden stat.

Den hidtidige artikel 10 medfører, at den stat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten), kan beskatte udbyttet, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden stat, må skatten højst være 10 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Den nye artikel 10 medfører, at kildestaten kan beskatte udbyttet, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, og hvor selskabet ejer mindst 25 pct. af det udloddende selskab, må skatten højst være 5 pct. af udbyttets bruttobeløb. I andre tilfælde må kildestatens skat højst være 10 pct. af udbyttet, når den retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden stat.

Endelig er der indsat en anti-misbrugs klausul i slutningen af artikel 10.

Artikel 11 om renter er stort set uændret i forhold til den gældende aftale, bortset fra sproglige ændringer.

Der er dog indsat et nyt stk. 8 om, at den stat, hvorfra renter hidrører, ikke er forpligtet til at nedsætte sin beskatning efter stk. 2, hvis renterne betales for en gældsfordring, der er etableret eller overdraget med det hovedformål at opnå fordele efter denne bestemmelse. Tilsvarende anti-misbrugs klausul findes i andre danske og kinesiske dobbeltbeskatningsaftaler.

I forbindelse med artikel 11 findes en protokol, som angiver de offentlige institutioner i de to lande, som kan opnå

fritagelse i det andet land for beskatning af renter fra det andet land.

Endelig er der indsat en anti-misbrugs klausul i slutningen af artikel 11.

Artikel 12 om royalties er i princippet uændret. Der er dog indsat et nyt stk. 7 om, at den stat, hvorfra royalties hidrører, ikke er forpligtet til at nedsætte sin beskatning efter stk. 2, hvis royalty-beløbet betales for en rettighed, der er etableret eller overdraget med det hovedformål at opnå fordele efter denne bestemmelse. Denne anti-misbrugs-klausul svarer til den ny bestemmelse i artikel 11, stk. 8.

Den ny artikel 12 er omformuleret, så det klart fremgår af bestemmelsen, hvorledes den stat, hvorfra royalties hidrører (kildestaten), skal nedsætte sin beskatning, hvis den retmæssige ejer af royalties er hjemmehørende i den anden stat. I så fald skal kildestaten må kildestaten højst opkræve en skat på 10 pct. af royalty-beløbets bruttobeløb, dog højst 7 pct. af royalty-betaling for leje af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. I den hidtil gældende aftale findes 7 pct.-reglen i en protokol til aftalen.

I den ny artikel 12 er definitionen af udtrykket royalties opdelt som følge af, at kildestatens beskatning af nogle royalty-beløb er begrænset til højst 7 pct. og af andre højst 10 pct.

Endelig er der indsat en anti-misbrugs klausul i slutningen af artikel 12.

Artikel 13 angår beskatning af kapitalgevinster, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, opnår ved afhændelse af aktiver i den anden stat.

Stk. 1 og 2 om afhændelse af fast ejendom og afhændelse af et fast driftssted eller et fast sted (herunder dele af det faste driftssted eller faste sted) er uændrede i forhold til den gældende aftale.

I stk. 3 om afhændelse af skibe eller fly, der er anvendt i international trafik, samt aktiver knyttet til sådan drift af skibe og fly, er det præciseret, at bestemmelsen også omfatter gevinst ved afhændelse af containere, der har været anvendt i international trafik.

Der er indsat to nye stykker om beskatningen af gevinst ved afhændelse af visse aktier.

Det nye stk. 4 angår beskatning af gevinst ved afhændelse af aktier i ejendomsaktieselskaber. Bestemmelsen medfører, at en stat kan beskatte personer og selskaber, der er hjemmehørende i den anden stat, af gevinst ved afhændelse af aktier i et selskab, hvis mere end halvdelen af aktierens værdi direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom, der er beliggende i den anden stat.

Det nye stk. 5 medfører, at en stat kan beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, af gevinst ved afhændelse af aktier i et selskab, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, hvis den pågældende på noget tidspunkt inden for de sidste 12 måneder inden afhændelsen direkte eller indirekte ejede mindst 25 pct. af aktierne i selskabet i den førstnævnte stat.

Bestemmelsen om gevinst ved afhændelse af andre aktiver, som tidligere var i stk. 4 og nu findes i stk. 6, er ændret. Den hidtil gældende bestemmelse medfører, at gevinst ved afhændelse af andre aktiver kan beskattes i kildestaten, hvorfra gevinsten hidrører. Den ny bestemmelse medfører, at gevinst ved afhændelse af andre aktiver kun kan beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende. Det svarer til indholdet af OECD-modellen.

Artikel 14 om frit erhverv er i princippet uændret i forhold til den gældende aftale.

Artikel 15 om personligt arbejde i tjenesteforhold er i princippet uændret i forhold til den gældende aftale.

Artikel 16 om bestyrelsesløn er uændret i forhold til den gældende aftale.

Artikel 17 om kunstnere og sportsfolk er uændret i forhold til den gældende aftale.

Artikel 18 om pensioner og sociale ydelser er ændret i forhold til den gældende aftale.

Den hidtil gældende artikel 18 medfører, at pension, som udbetales i forbindelse med tidligere personligt arbejde i tjenesteforhold, kun kan beskattes i den stat, hvor den pågældende pensionist er hjemmehørende. Dog kan sociale pensioner og andre sociale ydelser, der udbetales som led i en stats offentlige velfærdsprogram under det sociale sikrings-system, kun beskattes i denne stat. Tjenestemandspension kan som hovedregel kun beskattes i den stat, hvorfra den udbetales, jf. artikel 19, stk. 2. Andre typer pension er omfattet af artikel 22 om anden indkomst, hvilket medfører, at de kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales.

Der sker i princippet ingen ændringer for social pension og andre sociale ydelser samt tjenestemandspensioner, idet den ny aftale opretholder reglerne i den nuværende aftale om, at den stat, hvorfra disse pensioner og ydelser udbetales, har ret til at beskatte dem.

Den ny aftale ændrer derimod beskatningen af pension, der udbetales for tidligere personligt arbejde i tjenesteforhold (bort fra tjenestemandspension), så den i fremtiden kan beskattes i den stat, hvorfra de betales (kildestaten), når indbetalinger til pensionsordningen tidligere har været fradragsberettigede (eller på anden måde skattebegünstigede) i denne stat.

Baggrunden for ændringen er, at det er dansk forhandlingspolitik at opnå så stor grad af kildestatsbeskatning for pensioner som muligt.

Begrundelsen er, at Danmark gennem hele opsparingsfasen har båret skattefradrag eller bortseelsesret for indbetalingerne til de private pensionsordninger. Det bør modsvares af dansk beskatning af udbetalinger fra pensionsordningerne, uanset om modtagerne er hjemmehørende i Danmark eller Kina.

Der foreslås dog en overgangsordning for private pensioner for tidligere personligt arbejde i tjenesteforhold, så personer, som ved fremsættelsen af lovforslaget var hjemmehørende i Kina og denne dato modtager en sådan pension, ikke skal beskattes i Danmark af pensionen, så længe vedkom-

mende forbliver hjemmehørende i Kina. Se lovforslagets § 3.

Artikel 19 om offentligt hverv er i princippet uændret i forhold til den gældende aftale.

Den hidtil gældende dobbeltbeskatningsaftale har en artikel 20 om lærere og forskere. Bestemmelsen medfører, at en fysisk person, som var hjemmehørende i den ene stat og tager ophold i den anden stat med henblik på undervisning eller forskning, er fritaget for beskatning i den anden stat af indkomsten ved denne virksomhed i op til tre år. Denne bestemmelse er ikke medtaget i den ny aftale.

Artikel 20 om studerende er ændret i forhold til den gældende aftales artikel 21 om samme personer. Den gældende bestemmelse medfører, at en studerende, lærling eller erhvervspraktikant, som var hjemmehørende i den ene stat og opholder sig i den anden stat med henblik på studie- eller uddannelsesøjemed, er fritaget for beskatning i den anden stat, for så vidt angår alle beløb fra udlandet til den pågældendes underhold, studium eller uddannelse, samt alle legater, stipendier, tilskud m.v. fra den anden stat til den pågældendes underhold, studium eller uddannelse. Bestemmelsen medfører desuden, at disse personer er fritaget for den anden stats beskatning af indkomst fra personligt arbejde, i det omfang indkomsten ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for den pågældendes underhold. Skattefritagelsen efter artikel 21 gælder i op til fem år.

Den ny artikel 20 om studerende medfører, at en studerende, som var hjemmehørende i den ene stat og opholder sig i den anden stat med henblik på studie- eller uddannelsesøjemed, er fritaget for beskatning i den anden stat, for så vidt angår beløb, som den pågældende modtager fra udlandet til sit underhold eller uddannelse, i det omfang indkomsten ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for den pågældendes underhold.

Artikel 21 om anden indkomst er ændret i forhold til artikel 22 om anden indkomst i den gældende aftale. Den gældende bestemmelse medfører, at indkomst, som ikke er omfattet af andre bestemmelser i aftalen, kan beskattes både i den stat, hvor indkomstmotageren er hjemmehørende, og i den stat, hvorfra indkomsten hidrører.

Den ny artikel 21 medfører, at anden indkomst kun kan beskattes i den stat, hvor indkomstmotageren er hjemmehørende. Den anden stat kan dog beskatte anden indkomst, som er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted, som indkomstmotageren har i den anden stat.

Artiklen har fået et nyt stk. 3, som knæsætter det såkaldte arms-længde-princip. Bestemmelsen medfører, at hvis et særligt forhold mellem indkomstmotageren og en anden person har medført, at indkomsten overstiger det beløb, som uafhængige parter ville acceptere, kan begge stater beskatte det overskydende beløb.

Endelig har artiklen fået en anti-misbrugs klausul i stk. 4, som også medfører, at begge stater kan beskatte anden indkomst, hvis indkomsten betales for en rettighed, der er etableret eller overdraget med det hovedformål at opnå fordele efter denne bestemmelse. Denne anti-misbrugs-klausul

sul svarer til den ny bestemmelse i artikel 10, stk. 6, artikel 11, stk. 8, og artikel 12, stk. 7.

Artikel 22 har bestemmelsen om ophævelse af dobbeltbeskatning. Den ny artikel 22 ændrer den metode, som Danmark skal anvende, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende her i landet, modtager indkomst fra Kina, som dette land har ret til at beskatte efter aftalens artikler 6-21.

Efter den gældende metodebestemmelse skal Danmark som hovedregel ophæve dobbeltbeskatning efter den såkaldte creditmetode. Det medfører, at Danmark også kan beskatte indkomsten fra Kina, men den danske skat skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig den skat, der er betalt i Kina, eller den del af den danske skat, der falder på den kinesiske indkomst. Hvis en person eller et selskab, der er hjemmehørende her i landet, modtager indkomst fra Kina, som efter aftalens andre artikler kun kan beskattes i Kina, skal Danmark anvende metoden eksemption med progression. Det medfører, at Danmark skal nedsætte den danske skat med den del af skatten, der falder på den kinesiske indkomst, uafhængigt af størrelsen af kinesisk skat på denne indkomst.

I de tilfælde, hvor Danmark skal anvende creditmetoden, er det yderligere aftalt, at hvis Kina nedsætter den kinesiske skat f.eks. for at fremme udenlandsk investering, skal Danmark give såkaldt matching credit, dvs. nedslag for den kinesiske skat som ville være betalt, hvis der ikke var givet skattenedsættelse. I tilfælde, hvor en person eller et selskab hjemmehørende her i landet modtager udbytter, renter eller royalties fra Kina, skal den danske skat nedsættes med en kinesisk skat, der udgør 10 pct. af udbytte, 10 pct. af renter og 20 pct. af royalties.

Den ny artikel 22 medfører, at Danmark fortsat skal anvende creditmetoden, når personer eller selskaber, der er hjemmehørende her i landet, erhverver indkomst fra Kina, som dette land kan beskatte efter artiklerne 6-21, dog således at Danmark skal anvende metoden eksemption med progression, når der er tale om indkomst, som kun kan beskattes i Kina. Der er derimod ikke længere bestemmelser om såkaldt matching credit.

Den ny artikel 22 ændrer også den metode, som Kina skal anvende til at ophæve dobbeltbeskatning. Når et selskab hjemmehørende i Kina modtager udbytte fra et dansk selskab, skal Kina i visse tilfælde give såkaldt datterselskabslempelse. Det medfører, at den kinesiske skat af udbyttet fra det danske selskab skal nedsættes med ikke alene den danske skat af udbyttet, men også med det beløb, som datterselskabet har betalt i skat af den indkomst, som ligger til grund for udbyttet. Efter den gældende aftale skal Kina give datterselskabslempelse, hvis et kinesisk selskab ejer mindst 10 pct. af det danske selskab; i den ny aftale er dette holdingkrav sat op til mindst 20 pct.

Artikel 24 om ikke-diskriminering er i princippet uændret i forhold til den gældende aftale.

Artikel 25 om fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler er uændret i forhold til den gældende aftale.

Artikel 26 om udveksling af oplysninger er opdateret i overensstemmelse med den seneste OECD-model. Det er således præciseret, at en stat ikke kan afvise at indhente og videreende oplysninger til den anden stat med den begrundelse, at førstnævnte stat ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning, eller at der er tale om bankoplysninger.

Artikel 27 om medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder er uændret i forhold til den gældende aftale.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række ændringer og præciseringer af den dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale. Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen af de provenumæssige konsekvenser, men de skønnes at være begrænsede.

6. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter til it-tilretning på ca. 0,1 mio. kr.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Begrænsede provenumæssige konsekvenser	Begrænsede provenumæssige konsekvenser
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter til it-tilretninger på ca. 0,1 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Aftalen er optaget som bilag til den foreslåede lov, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor.

Lovens vedtagelse medfører, at regeringen kan tiltræde aftalen.

Betingelserne for aftalens ikrafttræden er opfyldt 30 dage efter, at begge lande har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. aftalens artikel 26.

De enkelte artikler i den dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale har følgende bestemmelser:

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser af betydning for erhvervslivet, og det har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Høring

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om godkendelse af en allerede underskrevet aftale.

Artikel 1. Personer omfattet af aftalen

Aftalen omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater.

Artikel 2. Skatter omfattet af aftalen

Aftalen skal anvendes på skatter af indkomst, der udskrives af en af de to stater eller dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter.

Alle danske indkomstskeer er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag anses ikke som en skat.

Dobbeltbeskatningsaftaler gælder typisk i mange år, så en aftales lister over omfattede skatter kan være forældet. Artikel 2 bestemmer derfor også, at aftalen omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der senere pålignes

som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer en række generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da disse dele af riget selv varetager skatteområdet.

Udtrykket »Kina« omfatter ikke Hong Kong og Macao, idet disse områder har deres eget skattesystem og således ikke opfylder betingelsen om anvendelse af kinesisk skattelovgivning som nævnt i artikel 3, stk. 1, litra b.

Det er vigtigt at bemærke, at udtrykket »person« i dobbeltbeskatningssaftalen både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af fysiske og/eller juridiske personer.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, betyder en person, der er (fuldt) skattepligtig til denne stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, stedet for registrering eller et andet lignende kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter deres interne lovgivning (»dobbelt domicil«), f.eks. hvis personen ejer bolig i begge stater. Stk. 3 og 4 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er *hjemmehørende i aftalens forstand*, den såkaldte bopælsstat. Det er nemlig afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). I aftalens forstand kan en person kun være hjemmehørende i én stat.

Hvis et selskab eller anden juridisk person er hjemmehørende i begge stater, skal den efter stk. 3 anses for hjemmehørende i aftalens forstand i den stat, hvor den har virkelig ledelse.

Artikel 5. Fast driftssted

Hovedformålet med brugen af kriteriet »fast driftssted« er at afgøre, hvornår en stat har ret til at beskatte fortjeneste, der er oppebåret af et foretagende i den anden stat. Artikel 7 bestemmer nemlig, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem driftsstedet.

Når et foretagende fra den ene stat udøver erhvervsaktivitet gennem et fast driftssted i den anden stat, anses det at have en sådan økonomisk tilknytning til den anden stat, at den anden stat skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

»Fast driftssted« betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Aftalens 12-måneders-frist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Det er aftalt, at virksomhed med boreplatforme, skibe eller andre installationer, der anvendes ved efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster, kun udgør et fast driftssted, hvis virksomheden strækker sig over mere end 12 måneder.

Det er desuden aftalt, at det også danner fast driftssted, når et foretagende fra den ene stat leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning, i den anden stat, hvis foretagendet udøver virksomhed af denne karakter i den anden stat i en eller flere perioder på over 183 dage inden for en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende indkomstår, hvor foretagendet leverer service i den anden stat.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted.

Stk. 5 og 6 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Det gælder, uanset om der ville være fast driftssted efter stk. 1 og 2. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsaktivitet

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsaktivitet kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt om-

handlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik

Et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

Det samme gælder for fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning, når udlejen har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse, når denne containerdrift har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

Bestemmelserne i artikel 8 gælder også for fortjeneste opnået ved deltagelse i et fællesskab.

I tilknytning til artikel 8 er det bestemt i en protokol, at SAS er omfattet af bestemmelsen, for så vidt angår den del af konsortiets fortjeneste, der svarer til den andel, som den danske deltager i SAS ejer af konsortiet.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arms-længde-princip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end dem, der gælder i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 medfører kort sagt, at hvis den ene stat forhøjer fortjenesten ved koncerninterne transaktioner for foretagendet i denne stat, så skal den anden stat foretage en passende nedsettelse af fortjenesten ved transaktionerne for foretagendet i den anden stat.

Artikel 10. Udbytte

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvor det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte udbyttet med højst 10 pct. af dets bruttobeløb. Kildestatens skat må dog højst være 5 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som ejer mindst 25 pct. af det selskab, der har udloddet udbyttet.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det

faste driftssted henholdsvis det faste sted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter artikel 7 eller som indkomst af frit erhverv efter artikel 14, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er omhandlet i artikel 5 og fast sted i artikel 14.

En stat kan ikke beskatte udloddet eller ikke-udloddet indkomst fra et selskab i den anden stat under henvisning til, at indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 10, stk. 6, har en anti-misbrugs-klausul, hvorefter begrænsningerne i kildestatens beskatningsret ikke gælder for udbytter, hvis de pågældende aktier eller andre rettigheder er oprettet eller erhvervet med et hovedformål om at drage fordel af bestemmelsen.

Artikel 11. Renter

Renter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Renterne kan også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører (kildestaten). Men der gælder begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2 og 3.

Kildestaten kan beskatte renterne med højst 10 pct. af deres bruttobeløb.

Kildestaten må dog ikke beskatte renter, som erhverves af den anden stat eller en dertil hørende underafdeling eller lokal myndighed, herunder centralbank eller offentlig institution i den anden stat.

Kildestaten må heller ikke beskatte renter, som erhverves af en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, hvis renterne betales for et lån, som er finansieret, garanteret eller forsikret af den anden stat eller en dertil hørende underafdeling eller lokal myndighed herunder centralbank eller offentlig institution i den anden stat.

I en protokol er nævnt hvilke offentlige institutioner, der er omfattet af denne skattefritagelse.

Begrænsningerne af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 11, stk. 5.

Artikel 11, stk. 8, har en anti-misbrugs-klausul, hvorefter begrænsningerne i kildestatens beskatningsret ikke gælder for renter af en gældsfordring, som er oprettet eller erhvervet med et hovedformål om at drage fordel af bestemmelsen.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Royalties kan også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører (kildestaten). Men der gælder begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte royalties med højst 10 pct. af deres bruttobeløb. Hvis der er tale om royalties som vederlag for leje af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt ud-

styr, må kildestaten dog beskattes med højst 7 pct. af deres bruttobeløb.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller indkomst af frit erhverv efter artikel 14, jf. artikel 12, stk. 4.

Udtrykket »royalties« er defineret i artikel 12, stk. 3. Definitionen er udvidet i forhold til OECD-modellen ved, at udtrykket også omfatter vederlag for leje af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr.

Artikel 12, stk. 7, har en anti-misbrugs-klausul, hvorefter begrænsningerne i kildestatens beskatningsret ikke gælder for royalties for en rettighed, som er oprettet eller erhvervet med et hovedformål om at drage fordel af bestemmelsen.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

På samme måde kan gevinst ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller fast sted – eller af det faste driftssted eller faste sted som sådant – beskattes i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende. Tilsvarende gælder gevinst ved afhændelse af driftsmidler, som er knyttet til udøvelsen af international skibs- eller luftfart.

Hvis mere end 50 pct. af værdien af aktier m.v. i et selskab m.v. består i fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, kan gevinst ved afhændelse af disse aktier m.v. beskattes i denne stat.

Hvis en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, afhænder aktier i et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, kan den anden stat beskattes gevinst ved denne afhændelse, såfremt afhænderen på noget tidspunkt inden for 12 måneder før afhændelsen har ejet mindst 25 pct. af kapitalen i selskabet i den anden stat.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver end ovennævnte kan kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14. Frit erhverv

Når en person, der er hjemmehørende i en stat (bopælsstaten), udøver frit erhverv i den anden stat (kildestaten), kan indkomsten ved denne virksomhed som hovedregel kun beskattes i bopælsstaten.

Kildestaten kan dog beskattes indkomst ved frit erhverv, hvis denne virksomhed udøves gennem et fast sted i denne stat, eller hvis den pågældende opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, som tilsammen udgør mindst 183

dage i en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende indkomstår.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskattes indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat.

Kildestaten kan dog ikke beskattes denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildestaten i højst 183 dage i en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende indkomstår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jf. stk. 1 og 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskattes en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Kina i højst 183 dage i en 12-måneders-periode, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Men hvis lønnen vedrører arbejdsgiverens faste driftssted eller faste sted i Kina, kan denne stat dog også beskattes lønindkomsten.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende har virkelig ledelse, jf. artikel 15, stk. 3.

Artikel 16. Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer eller lignende betalinger, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat, oppebærer i sin egenskab af medlem af bestyrelsen eller et tilsynsførende organ for et selskab i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk

Kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, typisk et selskab.

Hvis kunstnere eller sportsfolk, der er hjemmehørende i den ene stat, optræder i den anden stat under et besøg som led i de to landes program med kulturudveksling, kan indkomsten dog kun beskattes i kunstnerens eller sportsudøverens bopælsstat.

Artikel 18. Pensioner

Sociale ydelser, sociale pensioner samt andre ydelser fra midler tilvejebragt af det offentlige kan kun beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten).

Når aftalen medfører, at udbetalinger fra kinesiske sociale pensionsordninger kun kan beskattes i Kina, selv om modtageren er hjemmehørende i Danmark, medfører det, at Danmark som bopælsstat skal lempe dobbeltbeskatning efter

metoden eksemption med progressionsforbehold som omtalt nedenfor under artikel 22.

Udbetalinger fra pensionsordninger (bortset fra tjenestemandspensioner) og lignende vederlag kan som udgangspunkt kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Pensionerne m.v. kan dog også beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, hvis denne kildestat i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalingerne til pensionsordningen eller ikke har beskattet en lønmodtager af arbejdsgivers indbetalinger til ordningen.

Artikel 19. Offentlige hverv

Vederlag til offentligt ansatte for udførelse af hverv med myndighedsudøvelse kan som hovedregel kun beskattes i den udbetalende stat (kildestaten). Vederlaget kan dog beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i bopælsstaten eller ikke er blevet hjemmehørende i denne stat alene for at påtage sig det pågældende hverv. Artiklen har betydning for ambassadepersonale og lignende.

Tjenestemandspensioner er også omfattet af artikel 19, så beskattningen sker i samme stat, hvor lønnen m.v. blev beskattet.

Artikel 19 gælder dog ikke vederlag eller pension i forbindelse med staters udøvelse af erhvervsvirksomhed. I så fald anvendes bestemmelserne i artiklerne 15-18.

Artikel 20. Studerende

Når en studerende eller erhvervspraktikant fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, kan den anden stat ikke beskatte den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Artikel 21. Andre indkomster

Indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i aftalen, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten opbevares gennem et fast driftssted eller fast sted i den anden stat.

I artikel 21, stk. 3, er det bestemt, at hvis der mellem indbyrdes forbundne parter er aftalt andre vilkår, end der ville være gældende i et frit marked, anvendes artiklen kun på den del af indkomsten, som ville være aftalt i et frit marked. Den overskydende del af indkomsten kan beskattes i begge stater i henhold til deres interne skatteret og under hensyntagen til aftalens andre bestemmelser. Baggrunden for bestemmelsen er et ønske om at undgå problemer med beskattning af indkomst af utraditionelle finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af de øvrige bestemmelser i aftalen.

Artikel 21, stk. 4, har en anti-misbrugs-klausul, hvorefter begrænsningerne i kildestatens beskattingsret ikke gælder for indkomst af en rettighed, som er oprettet eller erhvervet med et hovedformål om at drage fordel af bestemmelsen.

Artikel 22. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning

Den såkaldte metodebestemmelse angiver den fremgangsmåde, som en stat skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskatte indkomsten efter aftalens andre artikler.

Danmark skal som hovedregel anvende den såkaldte *credit-metode* som lempelsesmetode, jf. stk. 2, litra a og b. Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Kina, som efter aftalens artikler 6–21 *kan beskattes* i Kina, kan Danmark medregne indkomsten ved opgørelsen af personens skattepligtige indkomst, men den danske skat, som beregnes af denne indkomst, skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig

- den skat af den kinesiske indkomst, der er betalt i Kina, eller
- den del af den danske skat, der forholdsmæssigt falder på den kinesiske indkomst.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager kinesisk indkomst, som efter aftalen *kun kan beskattes* i Kina, anvendes metoden *eksemption med progressionsforbehold*, jf. stk. 2, litra c. Det betyder, at den danske skat nedsættes med den del, der forholdsmæssigt falder på den kinesiske indkomst, uanset størrelsen af den kinesiske skat. Den kinesiske indkomst indgår altså i det danske beskattingsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskattningen som helhed – heraf udtrykket »progressionsforbehold«.

Hvis en person i Kina modtager dansk indkomst (bortset fra udbytter), som Danmark kan beskatte efter aftalens artikel 6 - 21, skal dobbeltbeskatning undgås efter *credit-metoden*, jf. artikel 22, stk. 1.

Hvis et selskab, der er hjemmehørende i Kina, modtager udbytte fra et datterselskab, hjemmehørende i Danmark, vil Kina nedsætte beskattningen af udbytterne med både den danske skat af udbytterne og den del af datterselskabets danske selskabsskat, som ligger til grund for udbyttet, jf. artikel 22, stk. 2. Anvendelsen af denne regel forudsætter, at det kinesiske selskab ejer mindst 20 pct. af kapitalen i det danske selskab.

Artikel 23. Forskelligt

Bestemmelsen medfører, at aftalen ikke begrænser Danmark eller Kinas ret til at anvende intern lovgivning og forholdsregler vedrørende forhindring af skatteunddragelse og skattesvig. Men dette må ikke medføre beskattning i strid med aftalen.

Artikel 24. Ikke-diskriminering

De to stater må ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under samme forhold. Dette gælder både for fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen gælder også, selv om den pågældende ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i

den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele, som den under hensyn til forsørgerpligt eller lignende indrømmer til personer, der er hjemmehørende i staten, jf. stk. 2.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af aftalen, men i forhold til skatter af enhver art.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning i strid med aftalen. De to staters kompetente myndigheder skal søge at løse vanskeligheder ved anvendelsen af aftalen.

Aftalen pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

I forhold til intern dansk skatteret giver aftalens artikel 25 og vedtagelsen af dette lovforslag hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de kinesiske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger

Artiklen pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at aftalens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med aftalen.

Betegnelsen »skatter af enhver art« omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Kina. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. For det første kan oplysninger udveksles *efter anmodning*. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Kina i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen i den første stat, kan myndighederne anmode myndighederne i den anden stat om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i den anden stat. Det er dog en forudsætning, at

myndighederne i den anmodende stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er *spontan* udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Kina kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger videregives til myndighederne i den anden stat, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat *automatisk* - det vil sige systematisk og med faste mellemrum - sender oplysninger til den anden stats myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver også mulighed for, at repræsentanter fra de kinesiske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved kinesiske myndigheders undersøgelse i Kina.

De to stater kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på, at de derefter udveksler alle relevante oplysninger, som de er kommet i besiddelse af.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to staters skattemyndigheder kan foranstalte undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner m.v.

En stat har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller praksis eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder eller strider mod almene interesser.

I den ny aftale er det præciseret, at informationsudvekslingen også omfatter såkaldte bankoplysninger, så der er pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra banker eller andre finansielle institutter.

En stat skal behandle oplysninger, som den har modtaget fra den anden stat, som fortrolige.

Artikel 27. Diplomater m.fl.

Aftalen berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl.

Artikel 28. Ikrafttræden

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for den nye aftales ikrafttræden er opfyldt. Aftalen træder i kraft den tredvte dag efter modtagelsen af den sidste af disse underretninger. Aftalen finder anvendelse fra og med det indkomstår, der påbegyndes fra og med den førstkommande 1. januar efter ikrafttrædelsen; dog finder aftalen anvendelse fra og med 1. januar i det førstkommande kalenderår, for så vidt angår skatter, der indeholdes ved kilden.

Den gældende dobbeltbeskatningsaftale fra 26. marts 1986 ophører med at have virkning for forholdet mellem de to stater fra og med det tidspunkt, hvor den nye aftale har virkning.

Artikel 29. Opsigelse

Aftalen har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 fastsætter skatteministeren tidspunktet for lovens ikrafttræden. Loven vil blive sat i kraft, når både Danmark og Kina har tiltrådt den ny dobbeltbeskatningsaftale.

Efter aftalens artikel 28 skal de to lande udveksle noter om, at de har gennemført de nødvendige procedurer for aftalens ikrafttræden. Aftalen træder i kraft på tredvte dagen efter modtagelsen af den sidste af disse noter.

På det tidspunkt vil der blive offentliggjort en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden samt en bekendtgørelse af aftalens ikrafttræden med gengivelse af den danske og engelske tekst.

Den gældende dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale fra 26. marts 1986 er indgået efter bemyndigelse i henhold til den tidligere gældende lov nr. 74 af 31. marts 1953 om

indgåelse af aftaler med fremmede stater til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Der er således ikke gennemført en særskilt lov om den gældende aftale, og der foreligger derfor ikke en lov, der skal ophæves.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder en overgangsregel for personer, som på datoen for lovforslagets fremsættelse var hjemmehørende i Kina og var begyndt at modtage en pension fra Danmark, som Danmark ikke kunne beskatte efter den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomst. Bestemmelsen medfører, at denne pension fortsat kun kan beskattes i Kina, så længe vedkommende person forbliver hjemmehørende i Kina.

Bestemmelsen vil således ikke omfatte personer, som flytter til Kina i perioden mellem lovforslagets fremsættelse og lovens ikrafttræden. Det skyldes ønsket om at undgå, at personer flytter til Kina inden lovens ikrafttræden med henblik på at blive omfattet af pensionsartiklen i den gamle dobbeltbeskatningsaftale med Kina, som på nogle punkter var mere gunstig end pensionsartiklen i den nye aftale. Disse personer må være forberedt på, at de bliver omfattet af den ny aftales artikel om beskatning af pension, når denne aftale er trådt i kraft og har fået virkning.